

РЕШЕНИЕ

№ 2444

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1050** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 09.11.2020 г. по НАХД № 384/2020 г. на СРС, НО, 109 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-1004/16.12.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, вр. с чл. 221, ал. 1, т. 3 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 100^о ал. 2, вр. с чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. И., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю.,

който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че [фирма] се явява дружество, което е вписано под №РГ-05-1449 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, воден от КФН и притежава статут на емитент. В това свое качество дружеството е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му.

Извършена е проверка на постъпилите в КФН уведомления на консолидирана основа за финансовото състояние за първото тримесечие на 2019 г., при която се установило, че [фирма] в законоустановения срок до 30.05.2019 г. не е представило в КФН уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние за първото тримесечие на 2019 г., нито е представило консолидиран финансов отчет за дейността си за първото тримесечие на 2019 г. по реда на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. Отчетът бил представен в КФН на 18.06.2019 г. чрез единната система за представяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН..

Прието е, че с изложеното е извършено административно нарушение на разпоредбата на чл. 100о1, ал. 2, във вр. с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо от ЗППЦК на 31.05.2019 г., за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-610/ 08.07.2019 г., послужил за издаване на Наказателно постановление № Р-10-1004/16.12.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 100о¹, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие.

Настоящият касационен състав споделя изводите на СРС относно допуснатото нарушение от страна на дружеството. Имуществената отговорност на дружеството е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 100о¹, ал. 2, вр.чл. 100т, ал. 1, изр.1, предл. първо от ЗППЦК, като на основание чл. 221, ал. 1, т. 3, вр.ал. 1 и чл. 221, ал. 8 т. 3 от ЗППЦК му е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 221, ал. 1, т. 3, вр.ал. 1 от ЗППЦК, в случай на несъобразяване със задълженията, произтичащи от нормите на чл. 100о¹, на извършителите - юридически лица се налага имуществена санкция за нарушения по, ал. 1, т. 3 - от 5 000 до 10 000 лв.

Съгласно чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК емитентът е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Редът за изпълнение на това задължение е установен в чл. 100т, ал 4 от ЗППЦК. Т.е.,

налице са две правно дължими действия. Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава и от текстовете на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК и този на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. В чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността. Разпоредбата на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК от своя страна подробно описва как емитентът е длъжен на разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че за задължените лица са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго. Нормата на чл. 100т, ал. 2 от ЗППЦК предвижда срока, в рамките на който задълженото лице следва да изпълни своите публичноправни задължения, като този срок се отнася до всяко от двете дължими действия. Съгласно разпоредбата на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК "Емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Емитентът, който е извършил само публично предлагане на ценни книжа, е длъжен да разкрива информацията по изречение първо на територията на Република България". В НП изрично е отразено, че се твърди нарушение по първата предвидена хипотеза, а именно непредставяне на регулираната информация пред КФН.

Касаторът е годен субект на имуществена отговорност - като емитент дружеството е вписано под №РГ-05-1449 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, поради което притежава статут на публично дружество и като такава е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането.

Дружеството е задължено за изготвя консолидирани финансови отчети /респективно да разкрива публично уведомление на консолидирана, на не на индивидуална основа/ на основание чл. 31, ал. 1 от ЗСч – консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка. Съгласно § 1, т. 18 от ДР на ЗСч предприятие майка е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни предприятия. Видно от данните в ТР дружеството е едноличен собственик на капитала на [фирма] и [фирма], от което произтича задължението му да изготвя консолидирани финансови отчети.

Неоснователно е позоваването от касатора на чл. 32 от ЗСч, доколкото разпоредбата предвижда възможност, от която касаторът не се е възползвал, и не се прилага, когато в групата има поне едно предприятие от обществен интерес. В случая групата има поне едно предприятие от обществен интерес по смисъла на § 1, т. 22 от ДР на ЗСч и това предприятие е самият касатор, който попада в обхвата на § 1, т. 22, б. „а“ от ДР на ЗСч.

В случая безспорно се касае до неизпълнение на задължение за представяне на регулирана информация по смисъла на дефиницията, установена в нормата на § 1, т. 41 от ДР на ЗППЦК, съгласно която такава информация е тази, която следва да се разкрива по реда на глава шеста "а", раздел II, раздел Па, глава единадесета, раздел I от този закон и по глава трета от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на

Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.) и актовете по прилагането им. Сроктът за представяне на регулираната информация пред КФН е бил до 30.05.2019 г. Видно от доказателствата по делото към посочената дата тази информация не е постъпила в КФН. По съществуто си така описаното поведение разкрива неизпълнение на вменено със закон задължение.

Наложената санкция е в законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалявана.

Касационният състав приема, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.11.2020 г. по НАХД № 384/2020 г. на СРС, НО, 109 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. софия, [улица], ет. 6, представлявано от К. Д. Т., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.